

hvor vidt der er opstaaet en Fordel for Nationalbanken ved, at Staten har maattet indløse den Skilleløst, der er kommet fra Sverige, er et Spørgsmaal, der maa drøftes i Forbindelse med Spørgsmaalet om Guldindløseligheden, og under denne Forhandling vil man ogsaa kunne drøfte en eventuel Forandring af Nationalbankens Stilling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Naar Statskassen paaviselig har haft Tab ved, at en Lov er blevet givet efter direkte Opfordring fra Nationalbanken og til ubestridelig Fordel for Nationalbanken, saa forekommer det mig indlysende klart, at saa har Staten ogsaa et moralsk Krav paa, at Nationalbanken holder Staten skadesløs for de Udgifter, der er forbundet med den Lov, der er blevet givet efter Nationalbankens eget Krav.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg maa forstaa det saaledes, at de Moratoriellove med Hensyn til Guldindløseligheden, som er vedtaget her i Rigsdagen siden 1914, ikke er vedtaget af Regering og Rigsdag som nogen Gunst overfor Nationalbanken, men fordi man mente, at Samfundets Tarv krævede det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Dette er vel rigtigt, men den højtærede Finansminister er jo ikke uvidende om, at der alt længe, ogsaa her i Rigsdagen, har hersket delte Meninger om, hvorvidt det fortsat var nødvendigt at give Nationalbanken den Begunstigelse, som denne har begæret for sig ved Guldloven.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6345).

Sagen sattes til Forhandling.

Nørskov: Dette Lovforslag hænger paa naturlig Maade sammen med det Lovforslag, vi nylig har behandlet, idet man efter den gældende Retsplejelov har savnet Midler til at optræde tilstrækkelig kraftigt overfor de Smuglere, der udsugler vor Skilleløst til Sverige. Dette har været et meget uheldigt Forhold, og derfor finder jeg, det er rigtigt, at man sikrer sig herimod ved de Midler, der her foreslaas. Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne anbefale dette Forslag til Vedtagelse her i Tinget.

Trier: Da dette Forslag ændrer Retsplejeloven og skal ændre den for bestandig, ikke blot rent midlertidigt, i Anledning af en Foranstaltning, der kun har midlertidig Betydning, og da Spørgsmaalet om Udvidelse af Retten til Anholdelse og Arrestation ikke alene er et Spørgsmaal om Bekvemmelighed for Politiet, for at det kan opspore Smugleriforbrydelser, men ogsaa angaar Bestemmelser i Retsplejeloven om Beskyttelse af Mennesker mod Anholdelse og Fængsling, vil jeg ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa, at Forslaget henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Retsplejeloven.

Pürschel: Mit Parti er af den Opfattelse, at de Motiver, der er fremført her i Lovforslaget for at give udvidet Mulighed for Anholdelse i de specielle Tilfælde, her er Tale om, maa siges at være fyldestgørende. Vi vil derfor ogsaa kunne tiltræde dette Lovforslag, men har selvfølgelig intet imod at behandle det i et Udvalg.

Rode: Da det ikke forekommer mig, at Folketinget kan behandle et Forslag henhørende under Justitsministeriet, før det har taget Stilling til den nuværende Justitsminister i Anledning af det, der passerede i Gaar, har jeg, før Forhandlingen om denne Sag aabnedes, overgivet Formanden et Forslag til Dagsorden, som jeg vil tillade mig at fremsætte.

Det, der passerede i Gaar, var, at den højtærede Justitsminister under Sagens Behandling oplæste et privat Brev. Dette Brev var i og for sig uden Interesse, idet det udtrykte en Opfattelse af Landmandsbankens tidligere Direktør, som i 1921 var gældende, en Opfattelse, som den højtærede Statsminister lige umiddelbart Dagen i Forvejen havde givet en saa udtømmende